

BINNENSTEBUITEN

(Inside/out)

Drie eenakters voor jongeren

door

MICHAEL SCANLAN

vertaling

Linda Slokker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BINNENSTEBUITEN - INSIDE/OUT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MICHAEL SCANLAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

BINNENSTEBUITEN (Inside/out)

PERSONEN:

Jaqueline - (ook meisje)... een tweedejaarsstudente van de middelbare school

Chuck - (ook jongen) een eerstejaars op de middelbare school

Mam - Jaqueline's moeder

Pap - Jaqueline's vader

Jackie - Jaqueline's andere ik

Martha - Jaqueline's beste vriendin

Tijd: het heden

Het doek gaat op. De acteurs komen terwijl ze het volgende zingen tot ze op hun plaatsen zijn.

HELE GEZELSCHAP (*snelheid en volume worden steeds meer*):

Ja meneer

Nee mevrouw

Wat u maar wilt, meneer (*een jongen en een meisje stappen naar voren*)

Meisje: Ik ben binnenstebuiten

Jongen: Ondersteboven

Meisje: Helemaal omgedraaid

Jongen: Ze zeggen dat het van de puberteit komt

Gezelschap:

Hij groeit er nog wel overheen

Ze groeit er nog wel overheen

Meisje: Onzin

Jongen: Ik ben al jaren de puberteit te boven

Gezelschap:

Op een dag, als je groter bent...

dan begrijp je het wel.

Meisje: Onzin

Jongen: Ik begrijp het al lang

Meisje: Ik begrijp wel dat...

Jongen: Tieners zich gedragen alsof...

Meisje: Ze binnenstebuiten zijn

Jongen: Ondersteboven

Meisje: Helemaal doorgedraaid

Jongen: Omdat ze...

Meisje: Binnenstebuiten zijn

Jongen: Ondersteboven

Meisje: Helemaal doorgedraaid

Jongen: Dat is toch heel natuurlijk?

Meisje: Maar ik zal je een geheimpje vertellen

Jongen: Volwassenen zijn....

Meisje: Binnenstebuiten

Jongen: Ondersteboven

Meisje: En helemaal doorgedraaid

Jongen: Hoe ik dit weet?

Meisje: Gewoon goed kijken

Gezelschap:

Vraag maar aan je moeder

Vraag maar aan je vader

Kijk niet naar wat ik doe

Doe wat ik zeg

Jongen: Verwarrend, nietwaar?

Meisje: Ik kan niet wachten tot ik wat ouder ben.

Jongen: Nee, dan wordt het niet minder ingewikkeld

Meisje: Maar dan weet ik wel hoe ik mijn verwarring moet verbergen.

Gezelschap:

Vraag het maar aan je moeder

Vraag het maar aan je vader

Kijk niet naar wat ik doe

Doe wat ik zeg.

Jongen: Zelfs als...

Meisje: Diep van binnen

Jongen: Ik nog steeds...

Meisje: Binnenstebuiten ben

Jongen: Ondersteboven

Meisje: Volledig doorgedraaid

Jongen: Zo zit dat.

Gezelschap:

Ja meneer,

Nee mevrouw,

Wat u maar zegt, meneer.

(herhalen, en snelheid en volume opvoeren totdat alle spelers hun plaatsen hebben ingenomen)

Mam: Heb je je huiswerk af, Jaqueline?

Pap: Heb je je klusjes in huis af?

Mam: Die jurk moet je niet aandoen, die is niet netjes.

Pap: Doe niet zoveel make-up op je gezicht.

Mam: In die kleur zie je er uit of je bloedarmoede hebt.

Pap: Met al die troep zie je er uit als een van die sletten.
Mam: Dat is nou eens een leuke jurk.
Pap: Gaatjes in je oren? Over mijn lijk.
Mam: Wil je er uitzien als een inboorling?
Pap: Je zou toch denken dat na zoveel jaar....
Mam:En zoveel liefde en aandacht...
Pap: En je was zo'n lief babietje.
Mam: En zo hulpvaardig, dat zei iedereen.
Pap: Dat moet je niet doen!
Mam: Nee, alsjeblieft niet.
Pap: Luister naar me!
Mam: Let nou eens op!
Pap: Luister naar me!
Mam: Luister naar ons!
Beiden: Het is voor je bestwil. *(herhalen, en snelheid en volume opvoeren)*
Jaqueline: Ik doe wat ze willen.
Jackie: Ik doe wat ik wil.
Jaqueline: Alle jongens zeggen dat ik aardig ben.
Jackie: Alle jongens zeggen dat je met me kunt lachen.
Jaqueline: Ik wil dat mijn ouders blij met me zijn.
Jackie: Ik wil dat mijn ouders zich niet met mijn leven bemoeien.
Jaqueline: Ze is een deel van mij.
Jackie: Het beste deel.
Jaqueline: Het wildste deel.
Jackie: Je zou helemaal zo willen zijn.
Jaqueline: Ja.
Jackie: Dat deel waar je bang voor bent.
Jaqueline: Ja.
Jackie: Je bent overal bang voor.
Jaqueline: Ik ben bang omdat zij naar buiten wil.
Jackie: Dat heb je goed gezien.
Jaqueline: En als zij eenmaal buiten is...
Jackie: Reken maar...
Jaqueline: Dan gaat ze er niet meer in.
Jackie: Zeker weten.
Jaqueline: En waar ben ik dan?
Jackie: Binnen, waar je thuishoort.

.....

Wie? Wie ben ik? (Who?)

PERSONEN:

Zach - iemand van de hogere klassen van de middelbare school

Bob - Zach's beste vriend

Lisa - Zach's meisje

Juffrouw Ploch - Zach's lerares

Mevr. Zachary - Zach's moeder

PLAATS:

Verschillende plaatsen in de gedachten en de herinneringen van Zach Zachary

TIJD: heden en verleden.

Het doek gaat op. In het donker horen we de muziek van The Who; "My generation" De lichten komen op, en Zach komt op. Hij draagt een cassetterecorder waar de muziek die we horen uit komt. Hij zet hem op een kruk, en loopt verder naar het publiek. Hij zingt met de muziek mee, maakt bewegingen alsof hij er gitaar bij speelt, en concentreert zich volledig op het lied, waar hij kennelijk plezier in heeft. Bob, Lisa, Juffrouw Ploch en mevr. Zachary komen in het verlichte gedeelte. Mevr. Zachary vindt de muziek duidelijk vervelend, en zet de recorder stop. Zij en Zach wisselen bliksemende blikken uit. Met walging richt Zach zich tot het publiek en begint te praten.

Zach: The Who. Ik zei altijd dat ik er een moord voor zou doen om ze te zien spelen. Natuurlijk bedoelde ik dat niet letterlijk. Ik gebruikte alleen een hyperbool.

Juffrouw Ploch: Hyperbool of overdrijving. Een manier van spreken die gebruik maakt van duidelijk waarneembare overdrijving. Voorbeeld. Hij werd doodgeknuffeld.

Zach: Nee, ik zou niemand vermoorden om The Who te zien spelen. En het was zeker niet de bedoeling dat ik zelf zou worden vermoord.

Bob: Geoffry Tate Zachary Jr, 17, zoon van Alma en wijlen Geoffry Tate Zachary Sr, stierf op vrijdagavond in Cincinnati bij de Riverfront Colisseum. De uitvaart zal plaatsvinden op maandag 10.30 in de Clark Uitvaart kapel.

Zach: Daar bedoelen ze mij mee, maar ze hebben zelfs mijn naam niet goed geschreven. Ik heet Zach.

Mevr. Zachary: Oh Geoffrey, doe niet zo belachelijk. Je heet Geoffrey Tate Zachary Junior. Oké, Junior zou nog kunnen, maar Zachary is uitgesloten.

Zach: Het heeft ook zijn voordelen om dood te zijn. Dat was mijn moeder. Ze heeft heel veel talent voor...

Mevr. Zachary: Weten hoe het hoort.

Zach: Het belachelijke.

Mevr. Zachary: Het juiste gebaar op het juiste moment.

Zach: Oké. Een compromis; het juiste moment voor het juiste gebaar, en dat doet ze belachelijk. Ik heb tegenwoordig niet meer zoveel zin in ruzie als vroeger. Voor iemand die dood is maakt het allemaal niet meer uit.

Mevr. Zachary: Geoffrey, alsjeblieft. Niet dood, overleden, gestorven, heengegaan, alles, maar niet dood. Dood is zo... gewoontjes.

Zach: Gewoontjes? Er is heel wat aan de hand de laatste tijd wat helemaal niet zo gewoon is. Elf mensen van ons zijn omgekomen tijdens het Who concert. vertrapt, gestikt, overleden, dood dus.

Juffrouw Ploch: Geoffrey, je moeder heeft helemaal gelijk. Als je dan niets anders van me geleerd hebt, dan moet je toch minstens hebben geleerd hoe je een woordenboek gebruikt.

Zach: U moet zichzelf niet tekort doen, juffrouw Ploch. Ik heb een heleboel van u geleerd. Ik heb geleerd hoe ik duidelijke, domme zinnestjes moet schrijven. Ik heb geleerd hoe ik een alinea moet maken, hoe ik een zin moet maken die het onderwerp aangeeft, hoe ik concrete voorbeelden kan geven maar vooral, en dat vind ik het belangrijkste, juffrouw Ploch, u hebt me geleerd hoe ik mijn prozastijl kon verbeteren, en misschien wel mijn leven, door het werkwoord "zijn" te vermijden.

Juffrouw Ploch: Nou, ik moet zeggen, Geoffrey, dat is een geweldige bijdrage. Geoffrey, je was een hele goede leerling - wel een beetje apart. Je onderwerpen waren heel creatief, en je hebt bij iedere gelegenheid geprobeerd het werkwoord zijn te vermijden.

Zach: Ja, dat is zo. Dat klopt helemaal.

Mevr. Zachary: Dat mag ik hopen. Het werkwoord "zijn" is bijna nergens te gebruiken.

Zach (*tegen het publiek*): Zie je wat ik bedoel? Belachelijk.

Mevr. Zachary: Gebruikelijk.

Zach: Moeder is er altijd erg op gesteld dat je doet wat gebruikelijk is. Zes jaar geleden, toen mijn vader overleed, was ze absoluut ontroostbaar. Niet omdat ze zoveel van mijn vader hield, ze had nooit tijd voor hem, maar omdat ze niet precies wist hoe ze de situatie aan moest pakken.

Bob: Dat is niet eerlijk, Geoff.

Zach: Bemoei je er niet mee, Bob, jij bent er niet bij geweest. Je weet er niets van. (*tegen het publiek*) Mijn moeder hoorde het nieuws en kwam mijn kamer binnen. Ze huilde. Ik wist meteen dat er iets verschrikkelijks was gebeurd want ik had mijn moeder nog nooit eerder zien huilen. Ik neem aan dat ze vond dat het niet hoort.

Bob: Dat is niet eerlijk, Geoff, het is gemeen om...

Zach: Hou je mond. Ik vertel dit zoals ik het me herinner. Het was mijn leven. (*tegen het publiek*) Ik elk geval kon ze bijna niet praten omdat ze zoveel moeite had om haar snikken te stoppen.

Mevr. Zachary: Geoffrey, er is iets met je vader. Hij is dood.

.....

DIE DAG (That day)

PERSONEN:

Amy - Michael's vriendin

Yvette - voorzitter van de Leerlingenraad

Michael - zit in een hogere klas van de middelbare school

Ben - Michael's beste vriend

Hannah - het nieuwe meisje op school

Beccy - een leerling

Suzie - Michael's zuster

Patricia - Michael's stiefmoeder

PLAATS: het auditorium van de middelbare school.

TIJD: die dag.

Het doek gaat op. We zien het auditorium van een middelbare school. Leerlingen komen binnen, praten, vermaken zich wat met elkaar. Ze bevriezen terwijl Amy naar voren komt.

Amy: *(tegen het publiek)* Als ik terugkijk op die dag - die dag dat het allemaal begon - dan schaam ik me dood. Ik schaam me voor mijn eigen onwetendheid, mijn eigen opwinding. En, als u me de uitdrukking wilt vergeven, mijn eigen onschuld. Ik voel me opgelaten, boos en bitter.... Misschien wel het meest verbitterd.

Yvette: *(komt binnen en loopt naar het "podium". De leerlingen bevriezen)* Vandaag is dus de dag waar we allemaal op hebben gewacht. *(opgewekte geluiden van de leerlingen)* De afgelopen drie jaar is onze laatste schooldag hetzelfde geweest. *(nog meer vrolijk geluid)* Het is een traditie geworden op de Roosevelt High School. Een traditie waar dit jaar helaas een eind aan zal komen, vanwege het slagen van onze medeleerling Michael Beckler. *(leerlingen maken balende geluiden)* Hij heeft geen introductie nodig, maar meneer Kramer zei, dat ik dat toch maar moest doen. *(leerlingen lachen)* Daar gaat ie dan. *(ze leest voor van index-kaartjes als spiekbriefjes)* Michael Beckler jongleert en goochelt al sinds de zesde klas van de lagere school. En naast deze talenten heeft hij ook nog tijd gevonden om in onze schooltoneelstukken te acteren, leider te zijn van het voetbalteam, en de beste leerling van de school te zijn. Administratie, Faculteit, en leerlingen, het is mij een genoegen u het afscheid van Michael de Machtige te mogen presenteren. *(leerlingen reageren met klappen, stampen, fluiten, etc. Michael komt binnen, buigt en bevriest)*

Amy: En je mag wel zeggen dat hij geweldig was. Is. Of was. En hij wist het zelf ook. Bij ons eerste afspraakje zei hij...

Michael: *(komt weer in beweging)* Amy, Amie, vriend, vriendin. Dat is een leuk, het past bij je. Weet je wat Michael betekent?

Amy: Eh, nee.

Michael: Het betekent: "aan God gelijk".

Amy: Oh.... eh, dat past wel bij je.

Michael: Vind je dat echt?

Amy: En natuurlijk, ik was smoorverliefd op hem, sukkel die ik was, dus ik zei: "Ja, ik vind dat die naam bij je past." Ik kon mezelf wel wat doen. *(Michael beweegt weer, en begint met stokken te jongleren)* Je moest hem wel bewonderen. Ik bedoel, hij was echt goed. Hij had alles onder controle. Moeite- loos. *(Michael begint met ringen te jongleren. Ben komt binnen, en begint met een clownsact)* Ben was Micheal's beste vriend. Hij was onhandig, en dat gaf altijd

een komisch ontspannend effect, en het was een prachtig contrast met Michaels volmaaktheid. *(Michael gaat verder met jongleren. Eerst met drie, dan met vier, tenslotte met vijf ballen. Ben probeert Michael na te doen, en dat mislukt compleet)*

Michael: En nu....

Amy: En toen moest ik. Dit was mijn grote moment. Ieder jaar, vanaf de eerste klas koos Michael een assistente uit het publiek. Hij koos mij altijd. Ik deed niet veel, liep alleen maar mooi te zijn, en eigenlijk hou ik er helemaal niet van om voor publiek te spelen, maar toen Michael me koos was dat zijn manier om me te zeggen - waar de hele school bij was - dat ik zijn meisje was. Dat ik speciaal was.

Michael: En nu heb ik een vrijwilligster nodig uit het publiek.

Amy: Iedereen lachte toen ik mijn hand opstak. Ze zaten allemaal in het complot.

Michael: Eh.... *(Michael wijst eerst naar Amy, aarzelt dan, en kiest dan Hannah)* jij. Ja, jij. Kom maar. Je hoeft niet bang te zijn.

Amy: Wat deed hij nou? Hij zou mij kiezen, dat was afgesproken. Het werd heel stil in de zaal. Niemand durfde me aan te kijken. Ik glimlachte dapper, en deed alsof ik wist dat dit zou gebeuren, alsof het doorgestoken kaart was. Maar ik geloof niet dat ik niemand voor de gek heb kunnen houden.

Michael: *(terwijl Hannah dichterbij komt)* En ik vraag uw applaus voor deze kleine dame. *(wat aarzelend applaus)*

Hannah: Ik ben niet klein, en ook geen dame. *(gelach uit het publiek)*

Michael: Ik hou wel van een beetje temperament! Haalt twee metalen hoepels tevoorschijn Goed, liefje, je ziet twee magische hoepels voor je. Kijk goed.... *(hij haakt ze in elkaar, de leerlingen applaudisseren)* Oké. Gebruik alles wat in je macht ligt om ze uit elkaar te halen. Ga je gang, niet bang zijn, je kunt ze niet breken.

Hannah: *(kijkt er even naar, ziet de breuk en haalt ze moeiteloos uit elkaar)* Oh.

Michael: Oh.

Amy: En zo is het allemaal begonnen. Michael viel door de mand.

Michael: Moet je nou eens kijken...

Amy: Je kon voelen dat de toehoorders zich tegen hem keerden. hij verloor zijn greep op de situatie. Ik had wel hardop willen lachen. Ik had wel willen roepen Dat komt er nou van, opgeblazen kikker! Dat krijg je ervan als je iemand kiest die de regels niet kent.

Michael: *(tegen Hannah)* Bedankt voor je hulp. *(tegen het publiek)* En bedankt dat u zo'n geweldig publiek bent geweest.

Amy: *(terwijl Michael zich terugtrekt)* Er was geen applaus, en geen gelach. Geen enkel geluid. Alleen de diepe stilte van afkeuring. Van

verraad. En allemaal vanwege die Hannah.

Beccy: (*gaat naar Hannah toe*) Jij heet toch Hannah?

Hannah: Ja.

Beccy: Nou, ik denk dat je wel het gelukkigste meisje bent van hele Roosevelt School. Ik bedoel, je bent gekozen - en door hem - ik bedoel, hij zal je denk ik wel meevragen naar het eindexamenfeest. Het is wel duidelijk dat hij niet meer met Amy gaat. Ik bedoel, geen enkel meisje met zelfrespect zou hem aan die verplichting houden, ik bedoel, hij heeft haar zojuist beledigd ten overstaan van de hele school, waar iedereen bij was. Hij heeft openlijk voor iemand anders gekozen. Ik bedoel...

Hannah: Ik heb echt geen flauw idee waar je het over hebt.

Beccy: Dat is waar ook, je bent nieuw hier. Daarom weet je natuurlijk niet... Michael Beckler is de meest populaire jongen van de school. Alle meisjes van de school, misschien wel van de hele stad, zitten achter hem aan. Het is net een soort Assepoester, of zo. Daar ben je dan, ergens uit Nergens- huizen, en alsof het niets is kiest Prince Charming je uit om zijn vriendin te worden.

Hannah: Nee, dank je. Vertel die prins maar dat ik liever thuisblijf om de muizen te voeren en de pompoen te poetsen.

Beccy: Daar moet je geen grapjes over maken, dit is helemaal niet grappig, ik ben bloedserieus. Die arme Amy, zijn ex zal zich wel doodschamen, en dat heeft hij allemaal voor jou gedaan.

Hannah: Je mag hem uit mijn naam vertellen dat ik zeer vereerd ben.

Beccy: Nou, dat mag ik hopen, ik bedoel, dat is echt te hopen. Eh, veel geluk, en wees voorzichtig, alsjebieft. Ik bedoel, je moet verder zijn trucs niet meer bederven hoor. Jongens houden niet zo van meisjes die zo slim zijn. Je moet gewoon lief lachen, en dan doet hij de rest wel. En laat me weten hoe het verder gaat, ik bedoel, dat wil ik graag weten.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto